

Reedtz-Thott: Det glæder mig meget at høre, at den højtærede Minister mente, at kun hvis der i Menigheden skulde være større Stemning derfor, kunde Menighedsraadet have Anledning til at indstille en saadan Foranstaltning.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Omtale og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til døvstummes Undervisning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 709 ff.).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag.

Af *Johnsen, Nordby, Pagh, Rasmussen-Vanddamgaard og Sonne:*

Til § 2.

2det og 3die Punktum udgaa, og i Stedet indsættes:

For saa vidt Elevernes eller deres Forældres Formueforhold ikke tillade dem selv at udrede Betalingen, bliver denne fra samme Tid at afholde for Købstædernes Vedkommende uden for København af Opholdskommunen, saaledes at dennes Udlæg derefter bliver Genstand for Fordeling paa Amtets samtlige Købstæder efter Folketallet ved den sidste almindelige Folketælling, medens Betalingen for saa vidt angaar de øvrige Dele af Landet bliver at udrede efter de hidtil gældende Regler.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Johnsen: I Lovforslagets § 2 er der med Hensyn til Udredelsen af Betalingen for døvstummes Ophold paa Døvstummeinstitutter for Landkommunernes Vedkommende foretaget den Forandring i de gældende Regler, at medens Betalingen i det hele nu udredes af Amtsfattiggassen, foreslaas den herefter udredt med Halvdelen af Amtsfattiggassen og Halvdelen af vedkommende Sognekommune. Da denne Overførelse til Sognekommunerne af en Udgift, som de hidtil have været fri for, neppe kan anses for tilstrækkelig vel begrundet, og da det vilde medføre, at den enkelte Kommune, som har det Uheld at have flere døvstumme, derved kunde blive ramt alt for føleligt, have Ændringsforslagsstillerne ment, at det vilde være at foretrække at blive ved det bestaaende, saaledes at Amtsfattiggassen fremdeles udreder hele Udgiften. Spørgsmaalet om den i Lovforslaget foreslaaede Refusion fra Forsørgelseskommunen til Opholdskommunen vil derved falde bort. Medens man saaledes har forment, at det vilde være rigtigst for Landkommunerne saavel som for København at blive ved det bestaaende, har man samtidig fundet, at det vilde være det retteste for Købstædernes Vedkommende at foreslaa den Forandring i de gældende Regler, at Betalingen, der nu udredes af Opholdskommunen, fremtidig reparteres paa Amtets samtlige Købstæder efter Folketallet, i Lighed med, hvad der finder Sted ved forskellige andre Udgifter, til sindssyge, der ere farlige for den offentlige Sikkerhed, Delinkventomkostninger med mere. Dette Forslag for Købstædernes Vedkommende er ganske i Overensstemmelse med den Betragtning, der har ledet til at foreslaa at blive ved det bestaaende for Landdistrikternes Vedkommende, nemlig den, at det er rigtigere og retfærdigere, at Udgiften hviler paa en større Kreds fremfor paa den enkelte Kommune. At man herved har truffet det rette i de Tilfælde, det her drejer sig om, viser formentlig tilstrækkelig den Omstændighed, at man enkelte Steder i Købstæderne har indgaaet privat Overenskomst med hinanden om at lade Udgifterne reparteres paa Amtets Købstæder, netop for derved at hindre, at den enkelte Kommune, der er saa uheldig at have flere døvstumme til Forsørgelse, faar den hele Byrde. Udgiften vil paa den Maade blive mere ligelig fordelt, og Byrden vil blive bedre udjævnet. I Henhold hertil skal jeg paa Medforslagsstilleres og egne Vegne til-